

skal jeg lade uomtalt, da dette Omraade forterer under min ærede Kollega Justitsministeren, som vil udtale sig derom. Men jeg vil sige, at for saa vidt der skulde komme noget ud af Forslaget i denne Henseende, vil jeg ogsaa anse det for meget ønskeligt, om man kunde komme til en Deling af Forretningerne med Hensyn til Betingelserne for Ægtefæls Indgaaelse, saaledes at det tilkom de borgerlige Myndigheder, Overigheden, at paase, at de borgerlige Betingelser for Ægtefæls Indgaaelse ere til Stede, og Præsterne bleve fritagne for denne Side af Sagen. Derimod kan jeg rigtignok ikke gaa ind paa den Ordning, som det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (S. Holm) foreslog, at Præsterne skulle overtage begge Arter af Ægtefælsstiftelse, baade den borgerlige Side og den kirkelige Side, og holde dem afgrænsede som to forskellige Forhold. Det er det ærede Medlem vel bekendt, at der i Kirkekommissionen af 1868 var den Tanke fremme at overlade til Præsterne at stifte borgerligt Ægtefælskab og kirkeligt Ægtefælskab efter vedkommende Parters egne Ønsker derom; men han vil ogsaa vide, at der mod den Tanke netop blev fremsat den Indvending, at der derved kom en uheldig Sammenblanding, idet Præsterne snart skulde optræde i Egenkab af borgerlig Myndighed, snart i Egenkab af kirkelig Myndighed. For dem, der kun søge borgerligt Ægtefælskab, maatte han undgaa enhver Hentydning til Ægtefælskabets kirkelige Betydning, noget, som ganske sikkert maatte staa i Strid med hans egen Overbevisning. En saadan Stelnen mellem Ægtefælskabets Stiftelse og Ægtefælskabets Betsignelse som to Sider, der meget godt skulde kunne adskilles, er heller ikke stemmende med Kirkens Opfattelse af Ægtefælskab. Det er netop Kirkens Opfattelse, at Ægtefælskabets Betsignelse og Stiftelse hører uadskilleligt sammen, det tror jeg ikke, man vil benægte. Det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen), som jo selv tilhører den geistlige Stand, paastod, at man, hvis man vilde høre Præstestanden i sin Helhed Landet over, sikkert vilde faa Majoritet blandt Præsterne for Indførelse af borgerligt Ægtefælskab. Jeg tror, at det ærede Medlem tager meget fejl deri; jeg vil sige netop det modsatte. Det er min Overbevisning, at hvis Præsterne bleve spurgt om deres Mening, vilde der kun være en forholdsvis ringe Del af dem, som vilde stemme for Indførelsen af det borgerlige Ægtefælskab. Prøven er jo ikke gjort endnu; men det er jo ikke umuligt, at dette Spørgsmaals Drøftelse kunde foranledige, at man

søgte en Udtalelse fra geistlige Landet over. Endnu staar altsaa kun Paastand mod Paastand. Jeg paastaa det modsatte af, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds paastod. — Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (S. Sørensen) henviste til en Stemning, som der paa adskillige Steder i Landet kan være mod den kirkelige Stiftelse af Ægtefælskab, og at Grunden er den, at Ritualet er saa mangelfuldt. Det forekommer mig, at hvis man er misfornøjet med Ritualet, er den rette Vej den at forandre og forbedre Ritualet, ikke at indføre borgerligt Ægtefælskab, og det vil ogsaa være bekendt, at man har en Forandring af Ritualet under Udarbejdelse. En saadan Forandring har i flere Aar været under Overvejelse hos det kirkelige Raad, og jeg antager ikke, det vil være længe, inden en saadan Forandring kan gennemføres. Jeg haaber, at man dels derigennem, dels ad administrativ Vej, ved at lette det for Præsterne i saa vidt Omfang som muligt at vægre sig ved at stifte Ægtefælskaber, som stride mod deres Samvittighed, vil kunne undgaa de heldigvis kun saa Tilfælde, hvor der har foreligget en uløselig Konflikt mellem Præstens Embedsforpligtelse og hans Samvittighed.

Justitsministeren (Rump): Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa en Drøftelse af Forslaget, for saa vidt det gaar ud paa at indføre borgerligt Ægtefælskab som tvungent, men kun gøre nogle Bemærkninger om Realiteten af de øvrige Bestanddele af Lovforslaget. Jeg skal da først gøre nogle Bemærkninger om Betingelserne for Indgaaelse af Ægtefælskab, idet jeg dog ikke dermed vil sige, at mine Bemærkninger skulle være udtømmende, i alt Fald med Hensyn til Formen, men jeg skal kun berøre, hvad der nærmest maa have sprunget mig i Mjenede af reel Betydning. Hvad angaar § 1 Nr. 4, som gaar ud paa at ophæve den Forstel, som man tidligere havde mellem de absolut forbudne Ægtefælskaber og dem, for hvilke der kunde gives Dispensation, saa kan jeg ikke have noget derimod at erindre. Det er en naturlig og simpel Regel, at der altsaa ikke mere skal søges Dispensation for at ægte sin afdøde Broders Enke eller for at ægte sin Fæster eller Kloster eller Farbroders ellers Morbroders Enke. Men det undrer mig noget, at man saa vil indføre et nyt Dispensationstilfælde, nemlig naar der er Tale om Ægtefælskab mellem Adoptivforældre og Adoptivbørn. Jeg ser egentlig ikke nogen Grund dertil, naar man ikke i de andre Tilfælde, særlig i de Tilfælde, hvor respectus